

MONS. STANISLAV STOLÁRIK
rožňavský biskup
Námestie baníkov 20
SK - 048 01 Rožňava

Rožňava 1. novembra 2020

SLOVO PASTIERA (4)

v čase pandémie

Drahí chorí a všetci, ktorí sa o chorých staráte, milí bratia a sestry, ktorých sa dotýka utrpenie vlastné alebo utrpenie blízkych, alebo aj vzdialenejších ľudí, ale aj vy, ktorí ste už vyprevadili svojich drahých do večnosti, či už skôr alebo len nedávno,

úprimne Vás pozdravujem. Uvedomujem si, že keď oslovujem zvlášť chorých, trpiacich, oslovujem skutočne všetkých, pretože milí bratia a sestry, utrpenie a kríž sa dotýka života každého jedného človeka. V tomto čase viac upriamujeme našu pozornosť na kríž pandémie Covidu 19. Zvlášť sa modlíme za tých, ktorých sa to dotklo – dotýka priamo. Všetkým takto skúšaným vyslovujem svoju blízkosť. Je to zároveň aj príležitosť uvidieť rôzne podoby kríža v mnohých prejavoch ľudského života. Výraznejšej podobe kríža nie sú ušetrené ani deti, mladí, aj oni sú nie zriedka poznačení chorobami - krížmi, ktoré môžu siahať až na život, o čom svedčia oddelenia detskej onkológie, ale aj iné oddelenia, či liečebné ústavy... V dnešnej dobe však deti a mladí často trpia v rodinách, v ktorých chýba láska alebo čo je ešte horšie - tam, kde sa prejavuje násilie akéhokoľvek druhu.

Teda oslovujem vás všetkých v deň slávnosti Všetkých svätých. Slávnosť Všetkých svätých a utrpenie... ako to môže ísť dokopy? V deň slávnosti sa predsa treba radovať, oslavovať, nemyslieť na bolesť. Na dnešný deň máme evanjelium, v ktorom sa dozvedáme Ježišovu „programovú reč“ – blahoslavenstvá (Mt 5,1-12). Ježiš nám priam slávnostným spôsobom hovorí o „zákone“, ktorý platí v jeho kráľovstve. Prežívaním týchto zásad sa staneme, ale už aj teraz stávame blahoslavenými. Podmienky k dosiahnutiu tejto blaženosti nie sú ľahké ani jednoduché. Ježiš to vie. On si život na zemi „vyskúšal“ na vlastnej koži a dobre vie, čo je to prežívať podmienky dosiahnutia blahoslavenstiev. Dobré vie, čo je to utrpenie, rôzne druhy strádania, nemať strechu nad hlavou, utekať, byť vyhnancom z vlasti, nenávisť zo strany členov milovaného národa... Ježišovi nikto nemôže vyčítať, že nepozná bolesť, utrpenie...

Utrpeniu sa na tejto zemi vyhnúť nedá, ale veľmi dôležitý je osobný postoj každého človeka k prítomnému krížu. Sv. Páter Pio, nás povzbudzuje: „Trpíte, ale uverte, že Ježiš trpí vo vás, pre vás a spolu s vami... Vaše slzy pozbierali anjeli a vložili ich do zlatého kalicha. Až raz predstúpíte pred Božiu tvár, nájdete si ich.“ Sv. Faustína píše: „Utrpenie je najväčší poklad na zemi – očisťuje dušu“. Ak sa ku krížu postavíme odmietavo, s odporom, utrpenie sa nestratí a stáva sa „vlečením kríža“. Určite nie je vlastné človeku, aby sa z kríža tešil. Ale Ježiš nám ukazuje, že kríž je znakom spásy. Krížu a utrpeniu v našom živote, nech príde v akejkol'vek podobe, môžeme dať zmysel, ak ho prijmem

s Ježišom. Páter Pio nám ďalej hovorí: „Vzpierame sa skutočnosti, že naše duše potrebujú utrpenie, že kríž sa musí stať naším každodenným chlebom. Ako telo potrebuje výživu, tak duša potrebuje kríž, ktorý ju deň čo deň očisťuje a oslobodzuje od pozemských vecí. Nechceme pochopiť, že Boh nás nechce, ani nemôže zachrániť a posvätiť bez kríža. Čím silnejšie si priťahuje nejakú dušu k sebe, tým viac ju posväcuje krížom.“ Ak prijmem kríž, poniesie ho sám Ježiš Kristus a my mu budeme len „pomáhať“. A tam, kde nesie Ježiš kríž, tam je vždy prítomná aj Panna Mária, aby svojmu dieťaťu pomáhala, povzbudzovala...

Drahí chorí, trpiaci akýmkoľvek spôsobom, drahí bratia a sestry, ktorí sa o chorých staráte! Na vlastnej koži zakusujete, čo je to niesť kríž na vlastných pleciach alebo čo je to byť „Šimonom“, ktorý pomáha niesť kríž. Nie je jednoduché ani jedno, ani druhé, ani vtedy, keď je všetko prijímané a robené s láskou. Ale na oboch stranách sa stretávame s tvárou Ježiša Krista. V tvári trpiaceho človeka sa zračí tvár trpiaceho Krista a v tvári človeka, ktorý slúži trpiacemu, možno spoznávať tvár Krista, ktorý sa skláňa k ľudskému utrpeniu, k chorému, utrpením skúšanému človeku tak, ako sa skláňal k trpiacim svojej doby. Ďakujem vám za to, keď dokážete takto stretávať Pána, za všetku námahu a obeť, ktorú prináša kríž, ale aj za všetku starostlivosť o trpiacich. Vaše utrpenie nie je bezvýznamné. Ten, kto dokáže svoje utrpenie obetovať Pánu Bohu za spásu duší, môže veľmi pomôcť nielen sebe, ale aj druhým. Takto prežívané utrpenie v spojení s Kristom má v Božích očiach nesmiernu hodnotu! Tak to vyjadrila bl. Sr. Zdenka Schellingová: „Keby sme poznali, čo znamená trpieť pre Boha, využili by sme všetky mysliteľné prostriedky na získanie utrpenia“. Na to pamätajte, keď prosíte za svojich drahých živých i zosnulých, za seba, za problémy rodiny, spoločnosti, Cirkvi i sveta. Áno, aj v bolestivom utrpení možno odhaliť a zužitkovať obrovskú duchovnú silu.

Všetko je to cesta posväcovania. Je to iná logika, ako tá, ktorú má svet, keď „blaženstvo života“ vidí v úspechu, peniazoch, kariére, v perfektnom zdraví, dobrom postavení... Nepohrdame ničím, čo je dobré, zmysluplné, čo pomáha dosahovať správny úspech, zvlášť si ceníme zdravie ako Boží dar. Je tu však aj povolanie nasledovať Ježiša Krista trpiaceho, ale vždy vo vízii víťazného veľkonočného rána! To je naša nádej, ale aj istota. My vieme, že chorobou, utrpením, napokon smrťou všetko nekončí. Inak by sme dnes neoslavovali nebeský zástup svätých! Oni už prešli cestou života, nemali to tiež ľahké, jednoduché, sú medzi nimi mnohí známi, úspešní, veľkí svätci, ale aj veľmi jednoduchí ľudia, o ktorých svet nevie, že sú v nebi a prežívajú blaženosť nebeského kráľovstva. Isto sú medzi nimi mnohí, ktorí prijali svoj kríž a statočne ho v dôvere a s istotou Božej blízkosti, lásky a pomoci priniesli až tam, kde sa im otvoril nový svet - Dom Otca.

Drahí bratia a sestry, všetci máme na zemi úlohu od nášho Stvoriteľa - nášho Otca. Každý z nás má jedinečnú úlohu, lebo každý z nás je jedinečný. Neporovnávajme sa s inými, nepodceňujme svoju dôležitosť, lebo v Božích očiach je každý jeden človek vzácny a každý má dôležitú úlohu v Božom pláne. Vezmime si len povolanie manželov a rodičov – ako pôsobia svojim príkladom, spôsobom výchovy v rodine, v okolí... mohli by sme hovoriť o poslaní už detí, ktoré svojim spôsobom zasievajú do svojho prostredia to, čo dostanú doma... Prajem vám, aby každý z vás s láskou a úprimne spoznával Boží plán s jeho životom, tie čiastkové „úlohy“ každodenného života, lebo takto sa skladá celý život a pripravuje sa naša večnosť. Všetci sme povolani ku svätosti – malí, veľkí,

zdraví, chorí, učení, i jednoduchí... Zo zástupu svätých si vyberme vzory, pomocníkov – možno tých, ktorí preživali svoj život v podobnom povolání, problémoch, situáciách ako my. Povzbudzujme sa ich príkladom a vyzývajme ich o pomoc.

2. novembra si spomíname na našich drahých zosnulých. Tento rok k často prežívanej bolesti z odlúčenia od týchto našich drahých sa pridáva bolesť, že nie je možné - tak ako každý rok - navštíviť cintoríny a pomodliť sa nad ich hrobom. Nech nás táto situácia neodrádza od podstatného - modlime sa za nich v podmienkach, ktoré máme. Prečítajte si, akú možnosť máme v celej Cirkvi tento rok - počas celého mesiaca novembra môžeme získavať odpustky pre duše v očistci a tak im pomáhať, aby sa čím skôr dostali do nebeského príbytku a pomáhali nám z neba.

Pandémiou koronavírusu trpí celý svet. Pre nás, veriacich nech je táto doba príležitosťou viac sa obrátiť k Bohu, viac si uvedomiť, že si sami neporadíme, že život na zemi má svoj koniec, ale pre človeka žijúceho v Božej milosti a naplňajúceho Boží plán to raz bude koniec s pozvaním: „Vojdi do radosti svojho pána“ (Mt 25,21). Pozývam vás všetkých opäť k modlitbám za seba samých, za svojich blízkych, za Cirkev, za svet, za zastavenie pandémie, za chorých, umierajúcich, za duše v očistci... Svoje modlitby vždy spájajte so svojim krížom a životnými skúškami, čo platí i naopak: svoje bolesti vždy spojte so svojimi modlitbami. Tak nebude pred Bohom zbytočné ani vaše utrpenie ani vaše modlitby, ale naopak obe získajú oveľa väčšiu silu na vyprosenie predloženého úmyslu.

Ježiš nám povedal, kto je a bude blahoslavený. Ak prijímame jeho „programovú reč“ aj do svojho života a tešíme sa na nebo, ktoré nám chystá Pán, vyprosujme aj druhým, zvlášť vzdialeným od Boha, aby chceli prijať občianstvo v Božom kráľovstve, vyprosujme im milosti obrátenia, veď všetci denne potrebujeme konverziu.

Všetkým vám prajem a od Pána vyprosujem na príhovor všetkých svätých Božie dary a pomoc pre váš život, pre vašu cestu svätosti; drahým chorým, trpiacim, všetkým, čo sa o nich staráte, veľa duchovných i fyzických síl, trpezlivosti, dar zdravia. A nezabúdajme na našich drahých, ktorí čakajú na naše modlitby tam, „v predsieni neba“ - v očistci.

Zo srdca Vám všetkým žehnám

+ *Stolárík*
✠ Mons. Stanislav Stolárík
rožňavský biskup